

P E R S

=====

Belgen slikken per jaar 600 miljoen dagbladen

In 'n eindejaarsgesprek met het agentschap Belga gaf de algemene sekretaris van de Belgische vereniging van dagbladuitgevers, De Kimpe, als zijn mening te kennen dat de kranten in ons land zich fel zullen moeten weren om op basis van de huidige dagbladprijs hun vorm en inhoud op het huidige peil te handhaven. De prijs van de grondstoffen op de wereldmarkt zal begin 1971 immers aanzienlijk stijgen.

In het afgelopen jaar werden in België ongeveer 600 miljoen kranten en 150 miljoen weekbladen gedrukt. Dit stelt een aanzienlijke economische sektor voor, aldus De Kimpe, die voortdurend te maken heeft met de concentratieproblematiek en zich grondig moest reorganizeren met het oog op de BTW. Naast het invoeren van nieuwe perstechnieken moet deze bedrijfstak rekening houden met de uitwerking van een nieuwe KAO voor het technisch personeel.

In april 1970 werd de krantenprijs van 3,5 op 4 fr. gebracht. Deze verhoging heeft nagenoeg geen weerslag gehad op de oplage van de Belgische dagbladen. Niettegenstaande de toenemende omvang van de kranten, waardoor niet veel mensen geneigd zijn een tweede krant in huis te halen, blijft de oplage stabiel. Waarschijnlijk voor het eerst hebben de Nederlandstalige kranten vorig jaar een ruimere verspreiding gekend dan de Frans-talige: ongeveer 1,2 miljoen per dag.

Voor de weekbladen bedroeg de totale oplage in 1970 nagenoeg 2,75 miljoen (de 0,7 miljoen gespecialiseerde bladen niet meegerekend) Vlaanderen leest ongeveer 2 miljoen weekbladen. Gemiddeld kent ons land één weekblad per gezin.

Bron : De Standaard.

Reklamepool Weekbladen : "Vier West"

Vier Westvlaamse weekbladen, De Zeewacht (Oostende), Brugsch Handelsblad, Het Wekelijks Nieuws (Poperinge) en Kortrijks Handelsblad vormden een publicitaire groep met als doel de nationale reclamebudgetten aan te spreken. De pool heeft een wekelijkse totaaloplage van 200.000 exemplaren en bestrijkt driekwart van de provincie. Hij heeft de naam "Vier West" aangenomen en zal, naast de provincie West-Vlaanderen, ook een vertegenwoordiging hebben in Brussel. De pool trad begin maart in werking.

Bron : De Standaard.

Nieuw Vlaams Weekblad

Op 18 februari verscheen het eerste nummer van een nieuw Vlaams weekblad "Knack". Naar verluidt is het de bedoeling van de uitgever, Dhr. W. De Nolf uit Roeselare, een "volwaardig Vlaams Informatieblad" uit te geven naar de formule van Time, Newsweek, L'Express, enz.

Bron : De Standaard.

Oprichting van Groep Nationaal

Op 16 februari 1971 werd in België "Groep Nationaal" opgericht. Het betreft een Groep waarvan 16 Belgische dagbladtitels deel uitmaken, met het oog op het gezamenlijk werven van nationale reclame. De partners zijn, de bladen van Groep 1 en deze van La Régie Générale de Presse. Het akkoord trad in werking vanaf 1 maart 1971.

Bron : Vlaamse Dagbladen.

Overleden

- De Heer Fernand Servais, ouderdomsdeken van de Belgische journalisten, is op 24 januari 1971 te Brussel overleden op 90-jarige leeftijd. Hij werkte achtereenvolgens bij

"Le Petit Bleu", "La Dernière Heure", "Le Matin" en "Neptune". Ten slotte belandde hij bij "Le Soir", waar hij bleef tot hij in 1966 met pensioen ging. Tot kort voor zijn dood bleef hij dagelijks aanlopen op de redactie van dit Brusselse blad.

Bron : De Standaard
Het Belang van Limburg

- Op 17 februari 1971 overleed, 85 jaar oud, te Hasselt, waar hij langdurig werd verpleegd, de Heer Frans Theelen, stichter en directeur-generaal van "Het Belang van Limburg". In 1930 werden een zestal Limburgse weekbladen, die hij tot dan toe had uitgegeven, versmolten tot één dagblad, dat onder de titel "Het Belang van Limburg", over de hele provincie als ochtendblad werd verspreid. Naar aanleiding van zijn 75e verjaardag in 1960, stichtte hij, onder de bescherming van de Belgische Vereniging van Dagbladuitgevers, de Frans Theelen-prijs voor de meest opvallende publikatie of studie i.v.m. de dagbladexploitatie.

Bron : De Standaard.

"Jong" wordt "Jongerenkrant"

Het sociaal-kultureel tijdschrift "Jong" dat door het jong-davidsfonds wordt uitgegeven en zich richt tot 17 à 25 jarigen, zal met ingang van de nieuwe jaargang (februari van dit jaar) grondige wijzigingen ondergaan. "Jong" wordt van dan af meteen omgedoopt in "Jongerenkrant".

In elke editie van de "Jongerenkrant" zal de lezer een kritisch uitgewerkt thema aantreffen. Naast het thema zijn er ook een aantal rubrieken voorzien: er is een kleinkunstbladzijde waarin ook pop, blues, underground, folk en jazz aan bod komen; de film- en mediabladzijde brengt achtergrondnieuws over radio en televisie en volgt de filmactualiteit op de voet. Dat is tenminste de bedoeling. De "Jongerenkrant" ruimt ook een hele pagina in voor literatuur, heeft een rubriek over politiek en wil ook de sport kritisch belichten. De leden van het Jong-Davidsfonds worden daarbij nog verwend met twee extra bladzijden ledennieuws.

De Jongerenkrant hanteert een direkte en eigen stijl, volgt de actualiteit op de voet en brengt er back-ground informatie over. De redactie gaat er trouwens van uit dat een kritisch

jongerenblad steeds weer oude en nieuwe zekerheden, vanzelfsprekendheden, morele en politieke taboes ter discussie moet stellen.

Proefnummers van de "Jongerenkrant" - een maandelijks uitgave - kunnen aangevraagd worden bij de promotiedienst van dit tijdschrift, Blijde Inkomststraat 79, 3000 Leuven.

Bron : Het Belang van Limburg.

Nieuw Links Maandblad in Frankrijk

Sinds jaren verschijnt te Parijs een nieuw gauchistisch maandblad "J'accuse". Het werd opgericht voor de aktualiteit van het arbeidersleven. "J'accuse" noemt zich een blad van het volk. De redactie schrijft in het eerste nummer dat het gericht is op een Frankrijk, dat door de "grote pers" geminacht wordt. Het wil een blad zijn, niet alleen voor de arbeiders, maar ook voor de kleine boer en winkelier, de werknemer en de onderwijzer. Behalve uit journalisten, bestaat de redactie uit intellectuelen en arbeidersmilitanten.

Bron : De Standaard.

Parijs kreeg nieuwe linkse krant

Sinds dinsdag 19 januari 1971 verschijnt er te Parijs een nieuwe linkse krant. Het betreft hier "Secours Rouge", de spreekbuis van de gelijknamige beweging, die de strijd wil aanbinden tegen de zogenaamde "kapitalistische repressie". Het blad beslaat 16 pagina's, wordt op 20.000 exemplaren gedrukt en door militanten van de organisatie verspreid. In het eerste nummer worden bijdragen gewijd aan de processen te Burgos en Leningrad en de doodvonnissen in Kameroen.

Bron : Gazet van Antwerpen.

"Le Figaro Littéraire" verdwijnt

"Le Figaro Littéraire" verdwijnt en wordt vervangen door een wekelijkse bijlage die 's vrijdags zal verschijnen in het dagblad "Le Figaro". De hoofdredakteur, Michel Droit, krijgt een nieuwe functie bij de directie van het dagblad. De leiding van de bijlage zal berusten bij de journalist André Brincourt.

Het laatste nummer van het in 1946 opgerichte weekblad - nr. 1292, gedateerd 22-28 februari 1971 - opent met een afscheidartikel van Michel Droit. De auteur stelt vast dat een literair en artistiek weekblad zoals "Le Figaro Littéraire" is geweest, in Frankrijk en in de Franstalige landen geen voldoende publiek meer kan vinden om zijn evenwicht, zijn leven en zijn onafhankelijkheid te waarborgen. Volgens Droit worden de mogelijke lezers van zo'n weekblad tegenwoordig zo door allerlei "sollicitaties" bestormd, dat zij de "kulturele pers" niet meer voldoende kunnen volgen.

De verdwijning van "Le Figaro Littéraire" heeft ook te maken met de rationalisering van het dagblad "Le Figaro" dat zijn konkurrentiële positie wil verbeteren door zijn aantal pagina's te vergroten en een grotere specialisering door te voeren. Een artistieke bijlage was daartoe noodzakelijk.

Bron : De Standaard.

De Britse krant

Het populaire Londense dagblad "The Sun" werd aangeduid als de Britse krant van 1970. Deze prijs wordt traditioneel uitgereikt door televisie maatschappij Granada-TV.

De vroegere Labour-krant werd in november 1969 opgekocht door de Australische persmagnaat, Rupert Murdoch, die ook eigenaar is van "News of the World". In minder dan een jaar tijd wist Murdoch, die de formule van "The Sun" veranderde, het tekort van 2,8 miljoen pond om te zetten in een winst van 60.000 pond.

Voorheen had de "Sun" een oplage van hoogstens 900.000 exemplaren. Binnenkort wordt de 2 miljoen bereikt. Dit succes gaat ten koste van kranten zoals de "Daily Sketch" en de "Daily Mail", die volgens geruchten in Fleet Street, binnenkort gedwongen zouden zijn wegens de steeds zwaarder wordende verliezen, hun publikatie stop te zetten.

Bron : Het Belang van Limburg.

Britse "Daily Sketch" gaat verdwijnen

Binnen de groep 'Associated Newspapers', eigendom van de uitgeversmaatschappij 'Harmsworth Publications', heeft de 'Daily Mail' de 'Daily Sketch' opgeslorpt. Medio mei zal de nieuwe krant 'Daily Mail' verschijnen onder direkteurschap van David Englis, de huidige directeur van de 'Daily Sketch', welke in 1909 gesticht werd en thans verdwijnt wegens groeiende financiële moeilijkheden (deficit van meer dan 300 miljoen frank).

Volgens de voorzitter van de groep, Vere Harmsworth, zal de opslorping dit deficit niet ongedaan maken met als gevolg dat + 1700 werknemers van de 7.500 zullen ontslagen worden....

Bron : De Nieuwe Gids
NRC-Handelsblad.

Het dagelijks leven van de Britse Pers

De meeste Britse dagbladen en zondagskranten ondergaan de laatste maanden een vermageringskuur, zowel wat de oplage als wat het aantal pagina's betreft. De redenen van die teruggang zijn van tweeërlei aard : 1° de fel gestegen verkoopprijs heeft de aldoor stijgende produktiekosten niet uitgewist, maar geleid tot een daling van het verkoopcijfer; 2° de economische financiële situatie van Engeland doet de grote ondernemingen bezuinigen op hun publiciteitsbudget. De poststaking heeft dit nog verergerd, gezien postorderverkoop en verkoop van fabrikant aan verbruiker sterk in trek zijn in Engeland. Er roert entwat. Geruchten over fusies, verdwijningen enz. zijn dan ook niet uit de lucht.

"The Sun" echter bloeit. Deze is in handen van de Australië R. Murdoch, die 3 jaar geleden debuteerde met de aankoop van "News of the World" en de leiding heeft over de London Weekend" programmamaatschappij van de Engelse kommerciële TV. Haar oplage-cijfer gaat thans boven de 2 miljoen.

Een bedenking : "The Times", "The Sunday Times" en "The Scotsman" zijn in handen van de Canadese Lord Thomson; de "Daily-Express"-groep is eigendom van de erfgenamen van zijn Canadese stichter, Lord Beaverbrook; "The Observer" wordt beheerst door de Amerikaanse Astor-familie. Alleen Beaverbrook richtte een nieuwe Engelse krant op, de andere 3 hebben bestaande kranten die op krukken liepen opgekocht en hen nieuwe vitaliteit ingeblazen. Een vraag : hoe komt het toch dat zoveel buitenlanders in Engeland slagen waar Engelsen mislukken ?

Bron : De Nieuwe Gids.

Reorganisatie bij Der Spiegel

Rudolf Augstein, eigenaar, uitgever en hoofdredacteur van het Westduitse weekblad Der Spiegel, maakt zijn medewerkers vanaf 1 januari 1973 voor de helft eigenaars van het bedrijf. Dat is natuurlijk makkelijker gezegd dan gedaan en het roept de vraag op hoe een en ander verwezenlijkt en gefinancierd kan worden.

Het afstand doen van bezit is geen eenvoudige zaak en vereist groot inzicht in de hogeschool van de financiële kunst, al ligt bij Der Spiegel de zaak in wezen eenvoudig. In 1969 kocht Rudolf Augstein de kapitaalaandelen van de "stille vennoot" in zijn kommanditaire vennootschap voor 40 miljoen mark. Zoveel geld had Augstein niet en dus moest hij bij een bank flinke leningen (thans vermoedelijk nog 25 miljoen mark) sluiten.

De winst van dit jaar en ook die van de komende twee jaar wordt volledig gebruikt voor het delgen van deze schuld. Dit betekent, dat ook de 50 t.h. van de winst, waarop sinds 1 januari 1970 het personeel van Der Spiegel recht heeft, in de kluizen van de Hamburgse bankier verdwijnt. De medewerkers van het blad lossen dus mede de schuld van hun baas af en het bedrag dat daarmee gemoeid is beschouwt Rudolf Augstein als de koopsom van het personeel voor hun 50 t.h. aandeel in zijn uitgeverij.

Na 1 januari 1973 gaat de helft van de winst naar een soort personeelsfonds dat gebruikt zal worden voor de pensioen- en vermogensvorming van de Spiegel-medewerkers. Juridisch verandert er op die dag ook veel. Want dan zal geen hoofdredacteur van Der Spiegel meer kunnen worden benoemd of afgezet worden zonder goedkeuring van het personeel. En ditzelfde geldt voor principiële veranderingen in de Spiegel-organisatie, 't afstoten van bedrijfsonderdelen en het aangaan van fusies of samenwerkingen. De rechten van de redacteuren zullen dan in een speciaal redaktie-statuut worden vastgelegd.

Hoe groot het aandeel in de winst zal zijn, ligt in handen van het personeel zelf, zegt Hans Detlev Becker, directeur van de Spiegel-uitgeverij. En hij voegt er aan toe: "Het zal er ook van afhangen hoe zuinig de redaktie werkt".

Bron : De Standaard.

Oostduitse bladen in West-Duitsland

De Bundestag heeft besloten dat voortaan de Oostduitse bladen vrij in West-Duitsland zullen mogen worden ingevoerd en verdeeld. Vroeger konden die bladen alleen bekomen worden als men erop geabonneerd was of door bemiddeling van een boekhandel. Het verspreiden van Oostduitse bladen werd vroeger strafrechtelijk beboet. Het werd beschouwd als een aktie, vijandig aan de staat. Deze verbodsbepaling was een maatregel tegen het weigeren door Oost-Duitsland, van Westduitse bladen.

Het besluit van de Bundestag werd eenstemmig genomen.

Bron : Het Belang van Limburg.

Spanjaarden geen ijverige lezers Invloed Spaanse pers is nog vrij gering

De Spaanse pers is het nieuwe jaar ingegaan met de wetenschap dat haar invloed op het nationale gebeuren nog vrij gering en haar mogelijkheden van een vrije meningsuiting wel verbeterd, maar nog niet ideaal zijn. Eén van de oorzaken bestaat uit het feit dat de 33 miljoen Spanjaarden bepaald geen ijverige krantenlezers zijn.

Bij het opmaken van de balans over 1970 kwam men tot de volgende stand van zaken. Momenteel worden er in Spanje 103 ochtendkranten en 13 avondbladen uitgegeven. Hun totale oplage bedraagt ongeveer 3.400.000 eksemplaren, waarvan de ochtendkranten er werkelijk een 2.750.000 en de avondbladen werkelijk een 600.000 aan de man brengen.

De twee grootste kranten ("ABC" in Madrid en "La Vanguardia" in Barcelona) halen respectievelijk een verkoop van 200.000 en 220.000 eksemplaren per dag, gevolgd door het avondblad "Pueblo" te Madrid met ongeveer 196.000.

De geringe belangstelling van de Spanjaarden voor de algemene, en speciaal de politieke, berichtgeving blijkt wel uit het feit dat onmiddellijk hierna op de ranglijst drie dagbladen aan bod komen die uitsluitend sportnieuws bieden : "Maroa" met 138.000 eksemplaren, "As" met 113.000 eksemplaren en "Dicen" met 81.000.

Om de statistiek van de beperkte Spaanse leeswoede te voltooien kan men hier nog aan toevoegen dat er verder nog 3.490 publikaties in Spanje verschijnen, grotendeels week- en maandbladen.

met een totale oplage van ongeveer 31 miljoen exemplaren. Het leeuwendeel hiervan komt voor rekening van op godsdienst gespecialiseerde uitgaven: 492 publikaties, nog versterkt door 66 parochiebladen met een gezamenlijke oplage van 220.000 exemplaren.

Een recente opiniepeiling over de vraag of er algehele persvrijheid moet bestaan of dat de regering de teugels strak in handen moet houden, bewees eveneens dat de Spaanse pers nog geen al te grote steun van haar lezerspubliek ontvangt. Slechts 53 t.h. van de ondervraagden (die volgens de onderzoekers de mening van de hele meerderjarige bevolking vertegenwoordigen) sprak zich uit ten gunste van de persvrijheid. Ongeveer 24 t.h. zag liever dat de regering de controle hield en 22 t.h. had geen mening.

Bron : De Standaard.

Zweden gaat een belasting op advertenties heffen om grotere steun aan pers te kunnen schenken.

De zweedse sociale democratische regering van Olaf Palme, die haar eerste begroting heeft ingediend bij het thans uit een enkele Kamer bestaande parlement, heeft besloten een belasting op advertenties in nieuwsbladen en andere publikaties te heffen. Deze belasting, die 10 % zou bedragen op de kosten van advertentieplaatsingen, zal naar verwachting ongeveer 120 milj. zweedse kronen (meer dan 1 miljard BF) opbrengen.

Door deze inkomsten zullen betere mogelijkheden worden geschapen voor overheidssteun aan de pers. De zweedse regering verleent thans reeds aan de politieke partijen zeer belangrijke toelagen, die toelaten hun bladen te steunen. De toelagen worden berekend naar het aantal bij de verkiezingen behaalde stemmen en het aantal mandatarissen in het parlement. Bovendien worden in Zweden reeds vergemakkelijkingen toegekend, bv. voor kranten die gemeenschappelijke vervoerdiensten inrichten.

Bron : Volksgazet.

Oudste krant ter wereld krijgt nieuwe vormgeving

De (waarschijnlijk) oudste krant ter wereld, het zesmaal per week verschijnende Zweedse staatsblad "Post-Och Inrikes Tidningarna" (Post- en Binnenlandse regeringsmededelingen) zal worden-gemoderniseerd en zal tot voorlichtingsorgaan van de Zweedse regering worden omgevormd.

Het blad dat in de volksmond kortweg het "Postblad" of het "Postmoedertje" wordt genoemd verschijnt al - zonder lange onderbrekingen - sinds 1645. De Zweedse akademie is sedert 1791 de uitgever van het staatsblad. Zij deed thans afstand van dit recht ten voordele van een uitgeverij, hoewel een akademielid als verantwoordelijke uitgever zal blijven tekenen.

Bron : De Standaard.

Tsjechische Journalisten

De Tsjechische journalisten die lid zijn van de vakbond van journalisten zullen hun vakbondskaart moeten inwisselen voor nieuwe, aldus heeft het persbureau CTK bekendgemaakt.

Journalisten die het niet eens zijn met de nieuwe koers, lopen groot gevaar geen nieuwe lidmaatschapskaart van hun bond meer te krijgen, waardoor zij automatisch geen werk meer in hun vak zullen kunnen uitoefenen, aldus hebben waarnemers in Praag verklaard.

Bij de eerdere inwisseling van partijlidmaatschapskaarten hebben velen dissidente partijleden hun kaart niet teruggekregen.

CTK heeft ook bekendgemaakt dat een aantal journalisten, onder wie de bekende auteur Ludvig Vaculik, uit de bond is gestoten.

Bron : Het Belang van Limburg.

Gemengde Persklubs in Amerika

De nationale persklub in Washington heeft een einde gemaakt aan een traditie van 62 jaar volgens welke er geen vrouwen lid mochten worden van de klub. Op 15 januari 1971 hebben de leden met 227 tegen 56 stemmen besloten dat er voortaan vrouwelijke journalisten lid mogen worden.

Bron : Het Belang van Limburg.

VERENIGDE STATEN : De hoofdredakteur van National Catholic Reporter over de moeilijkheden van de katholieke pers

De NATIONAL CATHOLIC REPORTER bestaat zes jaar. Het weekblad werd in 1968 door een Amerikaanse bisschop van ketterij beschuldigd terwijl een andere bisschop het blad omschreef als "de toetssteen voor de vernieuwing van de Kerk in Amerika". Zoals alle confessionele bladen in Amerika en elders kent het blad thans grote moeilijkheden. Met ongewone vrijmoedigheid beschrijft hoofdredakteur Robert Hoyt de situatie in een lange brief aan zijn lezers.

Onder de kop "What about NEXT Christmas ?" schreef Robert Hoyt op 25 december in een lange brief aan zijn lezers : "Dit opschrift betekent dat er een reeel gevaar bestaat dat de N.C.R. volgend jaar op hetzelfde tijdstip niet meer bestaat".

"Deze waarheid is hard : sinds achttien maanden is onze oplage gevaarlijk teruggelopen. Ongeveer een jaar geleden had ons blad 80.000 abonnees, nu hebben we er nog 60.000. Het aantal abonnementsverlengingen blijft weliswaar rond het gemiddelde van andere bladen, doch de crisis die de hele katholieke pers doormaakt bleef ook ons niet gespaard. Ons blad heeft nooit kapitaal gehad, en dus geen veiligheidsmarge. Onze financiële toestand is niet wanhopig doch de cijfers tonen duidelijk aan dat het deficit dat ons bedreigt snel nadert".

Hoyt verwerpt de oplossing die zou bestaan in het snoeien in het budget en het besparen op redactionele uitgaven. Dat zou een oplossing zijn die niet in de richting gaat van het nagestreefde doel. Daarna geeft Hoyt zijn persoonlijke stelling over de oorzaak van de moeilijkheden voor zijn blad.

Allereerst is er, zegt hij, de economische faktor die voortspuit uit de moeilijke situatie van de Amerikanen. Vele lezers vernieuwen hun abonnement niet omdat ze er de middelen niet toe

hebben. Belangrijker nog lijkt hem het onbehagen dat tot uiting komt in volgende lezersbrief die de redactie ontving : "Zoals vele anderen heb ik alle belangstelling voor de woorden en activiteiten van de Kerk verloren. Het laat mij koud of mijn bisschop of mijn pastoor progressief of conservatief is; hun verklaringen over geboorteregeling, rascisme, konfessioneel onderwijs spreken mij niet meer aan: ik hoor ze niet meer, omdat ik opgehouden heb ernaar te luisteren".

Als andere oorzaken noemt Hoyt nog de sluiting van katholieke scholen en andere konfessionele instellingen, de vermindering van parochie- en schoolbudgetten, het toenemend aantal uittredingen van priesters en religieuzen. Dan zijn er nog enkele moeilijkheden speciaal voor de N.C.R. die voortvloeien uit het feit dat het blad onafhankelijk is en officiële bescherming noch financiële steun geniet. En tenslotte is er nog het stagneren van alle geschreven cultuur.

De meeste van die factoren ontsnappen eigenlijk aan de controle van de N.C.R. en zullen dus vrij moeilijk een goede oplossing kunnen krijgen. Betreffende het onbehagen van vele lezers van de N.C.R. en van de katholieke pers in het algemeen merkt Robert Hoyt nog op :

"Wij hebben niet het recht te oordelen over degenen die zich 'geemancipeerd' hebben door de kerk te verlaten. De keuze die zij deden, kan gerechtvaardigd, eerbiedwaardig en intellectueel verdedigbaar zijn. Maar wij blijven evenwel denken dat het individueel en sociaal verrijkend is, de studie van het evangelie door te zetten evenals het verder benaderen van de historische ervaring van het katholieke kristendom. Het evangelie blijft een onuitputtelijke bron van goedheid en de kerk blijft het kaneel daarvoor. De kerk blijft ook de ideeën voeden : hoe kan men anders de intellectuele renaissance verklaren die wij sinds de jaren zestig meemaken ?

"Vele waardevolle mannen en vrouwen dienen de maatschappij via de kerk en werken voor de verwezenlijking van het rijk Gods. De wijze waarop de kerk gestructureerd is, de wijze waarop zij haar leden behandelt, haar positie tegenover sociale en politieke aangelegenheden, zijn betekenisvol voor de hele mensheid.

Bron : Internationale katholieke informatie, 5e jg. nr. 2 januari 71.

Presidentieel recht op antwoord

Voor de eerste maal wellicht in de geschiedenis van de Amerikaanse pers heeft het Witte Huis aan het weekblad "Newsweek" een recht op antwoord gevraagd op een artikel over president Nixon dat in het vorige nummer verschenen was.

De directeur van het bureau van Washington van "Newsweek" had een lang artikel geschreven over de president en er o.m. in verklaard dat hij "fascinerend noch opwindend was, en dat hij liefde nog vrees inboezemde.

Antwoordend namens het Witte Huis beschrijft de minister van Opvoeding, Volksgezondheid en Sociale Zaken, Elliot Richardson, de president als "een rustig rationele revolutionair (...) zonder de branie en de furie die gemeenlijk aan revolutionairen wordt toegeschreven."

Bron : Het Belang van Limburg.

Persvrijheid is zoek in Latijns-Amerika

In de meeste Latijns-Amerikaanse landen bestaat geen persvrijheid zo staat te lezen in een verslag van de Inter-Amerikaanse Persbond waarvan het bestuur in Rio bijeenkwam. In het verslag, dat werd opgesteld door Julio de Mesquita Neto, directeur van de Braziliaanse krant "O Estado de Sao Paulo" en tevens voorzitter van de kommissie voor persvrijheid, betoogt deze o.m. dat slechts in drie landen, nl. Costa Rica, Venezuela en Colombia, persvrijheid heerst.

In Brazilië, aldus het rapport, is geen sprake van persvrijheid. De auteur herinnert o.m. aan de aanhouding van negen redakteurs van het humoristisch weekblad "O Pasquim" en aan de moeilijkheden van François Pelou, directeur van 't AFP-bureau in Brazilië, die het land moest verlaten. Hij wijst er voorts op dat de ontvoering van de Zwitserse ambassadeur Bucher nieuwe moeilijkheden bracht omdat elk bericht daarover eerst aan de censuur moest worden voorgelegd.

Volgens het verslag dreigt de persvrijheid ook in Chili te verdwijnen: "in Chili waar het hetzelfde als in Cuba aan het gebeuren is". Na de afwezigheid van persvrijheid in Paraguay en Peru te hebben aangeklaagd schrijft het verslag dat deze evenmin bestaat in Panama en Haïti, waar de regeringen geen zweem van kritiek dulden.

In Mexico, Ecuador, de landen van Centraal-Amerika en op de Antillen is krantenpapier zo duur dat de dagbladdirekties steeds meer afhankelijk worden van regeringsorganen. In Bolivia ten slotte, zo besluit het verslag, bestaat geen censuur "maar de toestand is er zo verward dat men niet kan zeggen dat de fundamentele rechten en vrijheden er gewaarborgd zijn".

Bron : De Standaard.

O M R O E P
=====

Kleurentelevisie in België

Met een gelegenheidstoespraak van de Minister van Cultuur, Prof. Van Mechelen, werd op nieuwjaarsdag 1971 om tien over twaalf ook voor de Belgische televisie officieel het kleurentijdperk geopend.

De eigen produktie moet in het begin zeer beperkt zijn, gezien men momenteel slechts over twee kleurencamera's beschikt. In maart wordt een eerste "kleurentrein" verwacht, bestaande uit een reportagewagen en vier kleurencamera's, waarmee uitzendingen gemaakt kunnen worden vanuit om het even welke studio of teater of van waar dan ook in het land.

Het nieuws en de omroepster zullen we nog een paar jaar in zwart-wit zien.

Bron : De Standaard.

Belgische Televisie-Prijzen

De Vereniging van de Vlaamse TV-Pers heeft haar jaarlijkse Prijs van de TV-Kritiek (1970) toegekend aan de serie TV-uitzendingen onder de verzamelnaam "SOS Natuur". Eervolle vermeldingen zijn gegaan naar het inspraak-programma "Zo zijn" over homofilie en naar TV-kok John Bultinck. De keuze van een programma dat ver boven het normale werk uitstijgt, bleek ook dit jaar weer biezonder moeilijk.

Op het jaarlijks Radio- en Televisiebal werden de traditionele "Oscars" toegekend aan Jan Briers (radio) en Jan Schodts (televisie).

De Bert Leysenprijs 1970 werd toegekend aan de montage "De Jaren Zestig" van Rik Onckelinx (journalist), Fred Brössé (regie) en Tony Verbruggen (montage). In zijn dankwoord suggereerde Rik Onckelinx o.a. de oprichting van een "Opleidingsinstituut voor TV-journalisten", in samenwerking tussen BRT, universiteiten en instellingen van

hoger onderwijs. Geslaagde studenten zouden door de BRT in het personeelskader worden opgenomen.

Bron : De Standaard.

Kijk- en Luisteronderzoek in Vlaanderen

In Vlaanderen kijken mannen meer naar televisie dan vrouwen. Dat is alvast een duidelijke konkluzie uit een rapport van het kijk- en luisteronderzoek (eerste kwartaal 1970) van de BRT, waarover pas nu enkele gegevens bekend werden gemaakt. Het verschil is niet uitnemend groot, maar het belooft, naar gelang van het tijdstip, toch van 5 tot 7 t.h.

Het verschil in kijkgedrag tussen de geslachten is een van de vier aspecten die werden onderzocht. Het tweede was dat van de sociale klassen, wat verband houdt met het "welstandsniveau". De kijkers uit de lage klasse en lage middenklasse zijn de meest hartstochtelijke kijkers. In het beste tijdblok (20 tot 22 uur) is het verschil vrij groot : lage klasse krijgt 58,33 t.h., de hoogste haalt slechts 37,03 t.h. Hetzelfde geldt voor de indeling per onderwijsniveau: enkel lager onderwijs (52 t.h. van de bevolking) kijkt op het beste tijdstip 54,28 t.h. en het hoger onderwijs slechts 33,33 t.h. Typisch is dat personen uit de hogere klasse en met het hoogste opleidingsniveau het minst door de late avonduren worden afgeremd.

En dan is er nog het verschil in leeftijd. Eerste opvallende vaststelling: jongeren kijken over het algemeen en op gelijk welk tijdstip, niet zo erg vaak naar TV. Een keerpunt ligt rond de 35 jaar. De leeftijd tussen 35 en 65 jaar kijkt het meeste, na 65 jaar daalt het weer. Oudere kijkers boven de 65 hebben duidelijk een voorkeur voor de vooravond en de avond, na 22 uur daalt dit getal sterk.

Het onderzoek heeft ook gepeild naar de belangstelling voor andere zenders dan de BRT. Een gemiddeld kijkgedrag heeft men niet kunnen bepalen. Wel kan men aanduiden dat een bepaald aantal kijkers af en toe min of meer regelmatig naar een andere zender kijken (in het onderzoek was dat minstens een kwartier, in de drie onderzochte weken). Voor de twee Nederlandse zenders bedraagt dat 43,9 t.h. voor de RTB 28,5 t.h. en voor de twee Franse zenders 15,5 t.h. Er is weinig onderscheid tussen de provincies. Voor het hele jaar 1970 zou de concurrentie van de NOS iets hoger liggen.

De studiedienst heeft ook achterhaald dat er een categorie bestaat van personen, die enkel en uitsluitend naar de BRT kijken. Precieze cijfers heeft men er niet over. Maar volgens een ruwe schatting, voortgaande op allerlei gegevens, zou die categorie de 40 t.h. kunnen benaderen.

Bron : De Standaard
BRT-Studiedienst.

Wetsvoorstel tot wijziging van de Omroepwet in Nederland

Drs. Erik Visser, Tweede Kamerlid voor D'66, heeft een voorstel ingediend tot wijziging van de Omroepwet en de Wet op de Omroepbijdragen.

Zijn voorstel beoogt de huidige relatie tussen het lidmaatschap van een omroepvereniging en het betalen van de omroepbijdrage te verbreken.

Bron : De Volkskrant.

Reclame op Nederlandse tv steeds minder gewaardeerd

Reclame op televisie wordt in Nederland steeds minder gewaardeerd. Vooral ouderen vinden televisie zonder reclame prettiger; jongeren geven daarentegen de voorkeur aan de huidige situatie.

Dit blijkt uit een onderzoek van het Nederlands Instituut voor de publieke opinie en het marktonderzoek (NIP0), dat op 15 februari aan een landelijk gespreide steekproef van duizend personen de vraag stelde.

"Hoe vindt U nu de televisie met reclame erin ? Vindt U het prettiger of minder prettig dan toen er nog geen reclame in de televisie was ? Of maakt het voor u geen verschil ?"

De antwoorden waren als volgt :

	Nu pret- tiger %	Geen ver- schil %	Toen prettiger %	Geen oordeel %
Allen	22	39	28	11
Mannen	19	37	34	10
Vrouwen	25	41	22	12
18-24 jaar	34	44	13	9

.../...

	Nu pret- tiger %	Geen ver- schil %	Toen prettiger %	Geen oordeel %
25-34 jaar	27	24	20	9
35-44 jaar	24	40	26	10
45-54 jaar	19	37	33	11
55-64 jaar	12	41	35	12
65 jaar en ouder	15	29	42	14

Bron : NRC-Handelsblad.

N.-O. omroep viert 25-jarig bestaan

Regionale cultuur en voorlichting - voor een groot deel in de streektalen - worden in Nederland nu 25 jaar lang gestimuleerd door de Regionale omroep noord en oost. Dit zilveren jubileum werd op 19 januari te Groningen gevierd.

Aanvankelijk was de omroep alleen bestemd voor Friesland, Groningen en Drente. In 1955 werden Salland, Twente en de Gelderse Achterhoek aan het werkgebied toegevoegd.

Momenteel worden de vijf noordoostelijke provincies in hun geheel van regionale radio voorzien.

Aanvankelijk had deze omroep 5 1/2 uur zendtijd per week, maar momenteel wordt - hoewel slechts tussen zes en acht uur 's avonds zendtijd is toegewezen - 18 uur per week uitgezonden.

In de loop van de jaren is gebleken dat er veel naar de Rono-uitzendingen wordt geluisterd. Behalve de uitzendingen in de streektalen is vooral het regionale sportprogramma populair.

Bron : NRC-Handelsblad.

Televisie voor achterblijvertjes

Kinderen, die een verstandelijke achterstand hebben opgelopen, zullen van 2 oktober 1972 af op de Nederlandse televisie geholpen worden door een programma, dat in de Verenigde Staten onder de titel "Sesame Street" als het ware wonderen heeft verricht.

Dit programme bestaat uit een aaneenschakeling van korte filmfragmenten, mensen op straat, poppen, clowns, tekenfilmpjes, liedjes enz. Het werd samengesteld door bekende Amerikaanse psychologen en na een televisieseizoen "Sesame Street" bleek een vooruitgang merkbaar bij 62 t.h. van de kinderen.

Het programma werpt echter alleen maar vruchten af, als er elke dag een half uur naar gekekeb wordt.

Men hoopt, naast 400.000 Nederlandse kinderen, ook een aantal kleine Belgen te bereiken.

Bron : Het Laatste Nieuws.

Kijker geen koper

Televisie is als reclamemiddel niet meer wat sommigen ervan verwacht hebben. In de Verenigde Staten en ook in Nederland, waar televisiereclame toch niet zo oud is, is haar invloed op het scherm immers aan het verminderen. Men heeft er, na vergaande onderzoeken, vastgesteld dat de kijker zonder het te beseffen zijn aandacht uitschakelt wanneer een of ander produkt wordt aangeprezen.

Daarbij komt, dat televisiereclame zelfs voor grote bedrijven te veel kost in vergelijking met wat er mee bereikt wordt. In Nederland rekende men uit, dat om tenminste eenmaal driekwart van de bevolking te bereiken, een reclame-uitzending van dertig seconden veertig maal moest herhaald worden. En dat kost de adverteerder in dat geval 300.000 gulden of zo'n 4 miljoen fr.

En volgens het "N.R.C.-Handelsblad" kan slechts een op de twaalf kijkers in de Verenigde Staten zich later herinneren welke firma instond voor zijn geliefd programma. De televisieprogramma's worden aldaar immers volledig door de adverterende firma's verzorgd.

De grote reclamekantoren zijn er dan ook van overtuigd dat televisie als reclamemiddel haar beste tijd gekend heeft.

Bron : Het Laatste Nieuws.

In Engeland start "open universiteit"

Ongeveer 25.000 Britten zijn een poging begonnen om de achterstand in te halen die zij opliepen omdat zij in hun jeugd niet de gelegenheid hadden te studeren. Dit gebeurt door wat de "open universiteit" wordt genoemd, waarbij het onderwijs geschiedt via radio en televisie en korrespondentie.

De idee is afkomstig van ex-premier Wilson en de bedoeling van het experiment is de mensen op oudere leeftijd, die in hun jeugd geen universitaire opleiding kregen, hiervoor alsnog de gelegenheid te geven. Aan de open universiteit kan men wiskunde, natuurwetenschappen, talen en sociale wetenschappen studeren. De kosten van een driejarige studie die met een graad kan worden beloond bedragen ruim 16.000 B.fr. Elk vak vraagt 10 uur studie per week, aangevuld door korrespondentie, en af en toe gehouden bijeenkomsten met lektoren en hoogleraren.

Bron: De Standaard.

Voorlopig geen T.V. in Z.-Afrika

Zuif-Afrika zal voorlopig niet tot de televisie-kijkende naties gaan behoren. Hoewel een regeringskommissie in Zuid-Afrika de invoering van de televisie aanbeval, zal het oordeel dat de regering binnenkort uitspreekt, waarschijnlijk negatief zijn.

De redenen waarom regeringskringen zich sterk tegen de televisie blijven verzetten, zijn hoofdzakelijk van economische aard. Zuid-Afrika kampt op het ogenblik met ernstige deflatie. In de strijd hiertegen waarschuwt de regering de konsumenten ervoor niet al te veel luxegoederen aan te schaffen. Invoering van de televisie zou tegen deze economische politiek indruisen.

Een andere oorzaak voor de weigerachtigheid van de Zuidafrikaanse regering is het tekort aan technici in het land. In kringen van de oppositie vraagt men zich af of de invoering van de televisie in Zuid-Afrika wel de moeite waard is. Een eventueel televisiebestel, betoogt zij, zal onder streng toezicht van de staat komen te verkeren.

Bron : Het Belang van Limburg.

F I L M
=====

Prijzen van de filmkritiek

De Unie van de Filmkritiek heeft te Brussel haar jaarlijkse prijs toegekend aan de Amerikaanse film "They shoot horses, don't they..." van Sidney Pollack. Deze prijs beoogt niet de beste film van het jaar te bekomen, maar wel "de film die opvalt in de mate dat hij bijdraagt tot de verrijking van de filmkunst".

Bron : De Standaard.

De Antwerpse filmcritici hebben zaterdag tijdens hun jaarlijkse algemene vergadering de Amerikaanse film "M.A.S.H." van Robert Altman verkozen als de beste productie, die in de loop van 1970 in de Scheldestad werd vertoond. De motivering luidt als volgt "wegens de bijtend-sarcastische toon en dialogen en de grandioze manier waarop de cineast de mentaliteit en activiteiten van bepaalde (leger-)chirurgen op de korrel neemt".

Alvorens tot de aanduiding van de "beste film" werd overgegaan had een levendige discussie plaats over de wenselijkheid deze jaarlijkse traditie in stand te houden, gelet op de situatie van de bioskoopuitbating in de Antwerpse agglomeratie.

Bron : Het Laatste Nieuws.

Steun aan de Belgische Filmnijverheid

Op de kabinetsraad van vrijdag 12 februari 1971 werd goedgekeurd :

"een ontwerp van k.b. dat een tijdelijk verhoogde steun verleent aan de Belgische filmnijverheid. Deze steunverlening wordt toegekend op basis van de belasting op de vertoningen. Inmiddels zal een inventaris worden opgesteld van alle direkte en indirecte hulp die door de departementen aan de filmnijverheid wordt verstrekt".

Bron : De Standaard.

Recordontvangst voor "Mira" te Brussel

De nederlandstalige film van Fons Rademaekers "Mira of de Teleurgang van de Waterhoek" door Hugo Claus bewerkt naar de roman van Stijn Streuvels, heeft tijdens het eerste weekeinde van zijn exploitatie te Brussel (6-7 maart '71) niet minder dan 225.000 fr. aan ontvangsten geboekt. Ter vergelijking : de ontvangsten voor het in een veel grotere zaal lopende "Mourir d'aimer" van Cayatte bedroegen 289.000 fr.

Bron : Het Laatste Nieuws.

PUBLIC RELATIONS

Hoger Instituut voor Bedrijfsopleiding en
Public Relations te Gent erkend

Op 11 februari 1971 verschenen in de bijlagen van het Belgisch Staatsblad, de statuten van de v.z.w. Hoger Instituut voor Bedrijfsopleiding en Public Relations te Gent.

Het Hoger Instituut voor Bedrijfsopleiding en Public Relations, leidt op tot nieuwe loopbanen die de brug slaan tussen "low management" en "higher management". De tweejarige cyclussen dagonderwijs (hoger onderwijs van het korte type) bieden volgende specialisatiemogelijkheden : public relations, bedrijfs-economie, publiciteit, verzekeringen. In die vier specialisatierichtingen is het programma en de opleiding afgestemd op het bewust maken van de leerlingen op het vormen van zijn kritische geest. Pas in de derde instantie wordt het louter bijbrengen van technieken ingeschakeld.

Wie zich voor een dergelijke loopbaan interesseert kan alle inlichtingen krijgen bij het secretariaat van het instituut Sint-Pieters-Nieuwstraat 148, 9000 Gent, tel. 09/23.64.35.

Bron : Gazet van Antwerpen.

A L G E M E E N
=====Europees Agentschap voor Publieke Opinie opgericht

Op 7 januari werd te Brussel door de groep 'Havas - Conseil - Relations publiques' een filiaal opgericht onder de benaming 'Agence Européenne d'Opinion Publique'.

De voorzitter van het te Parijs gevestigde hoofdhuis, de heer Pozzo di Borgo, verklaarde dat het agentschap opnieuw zal aanknopen met de 135-jaar oude traditie van berichtenverspreiding, ditmaal met behulp van de moderne techniek op het gebied van public relations. De directrice van het Europese agentschap is mevr. Sherialaid.

Bron : De Nieuwe Gids.
